

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Sžf/34/2016
Identifikačné číslo spisu: 1014202000
Dátum vydania rozhodnutia: 28.11.2017
Meno a priezvisko: JUDr., Ing. Miroslav Gavalec
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1014202000.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a členov senátu JUDr. Igora Belka a JUDr. Mariána Trenčana, v právnej veci žalobcu: Metrostav Slovakia a.s., IČO: 47 144 190, so sídlom Mlynské Nivy č. 68, 824 77 Bratislava, proti žalovanému: Úrad pre verejné obstarávanie, so sídlom Dunajská č. 68, 820 04 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia správneho orgánu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03. novembra 2015 č.k. 5S/261/2014-33, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 03. novembra 2015 č.k. 5S/261/2014-33 p o t v r d z u j e .

Účastníkom právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom orgáne

1. Rozhodnutím žalovaného č. 1624-6000/2014-ON/28, č. 6964-6000/2014-ON/187 ako aj č. 6960-6000/2014-ON/186, všetky z 29.10.2014 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“ - č.l. 6) žalovaný ako prvostupňový orgán oprávnený podľa § 109 a § 137 ods. 2 písm. a) a b) zákona č. 25/2006 Z.z. o verejnom obstarávaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zák. č. 25/2006 Z.z.“) vo veci námietok

- žalobcu ako záujemcu smerujúcich proti podmienkam uvedeným v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania,

- záujemcu Združenie „Metrostav SVK a.s. - Metrostav a.s. - SNG“, zastúpeného žalobcom ako vedúcim členom združenia smerujúcich proti vylúčeniu záujemcu z užšej súťaže a

- záujemcu Združenie INGSTEEL&ViOn, zastúpeného vedúcim členom združenia INGSTEEL, spol. s r.o., Bratislava (ďalej len „spoločnosť INGSTEEL“) smerujúcich proti vylúčeniu záujemcu z užšej súťaže

na predmet nadlimitnej zákazky „Rekonštrukcia, modernizácia a dostavba - areálu Slovenskej národnej

galérie v Bratislave" (ďalej na účely rozsudku len „dotknutá zákazka“), vyhlásenej verejným obstarávateľom Ministerstvo kultúry Slovenskej republiky, Námestie SNP č. 33, 813 31 Bratislava (ďalej len „obstarávateľ“) v Úradnom vestníku Európskej únie dňa 16.01.2014 pod značkou 2014/S 011-014326 a vo Vestníku verejného obstarávania č. 11/2014 zo dňa 17.01.2014 pod značkou 724 - MUP, konanie o hore uvedených námietkach podľa § 139 ods. 1 písm. d) zák. č. 25/2006 Z.z. zastavil.

Podľa § 109 ods. 1 veta prvá zák. č. 25/2006 Z.z. v znení relevantnom pre preskúvanú vec úrad je ústredným orgánom štátnej správy pre verejné obstarávanie.

Podľa § 137 ods. 2 písm. a) a písm. b) zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení úrad pri výkone dohľadu a) rozhoduje o námietkach uchádzačov, záujemcov, účastníkov alebo osôb, ktorých práva alebo právom chránené záujmy boli alebo mohli byť dotknuté postupom kontrolovaného, b) rozhoduje o námietkach orgánu štátnej správy, ak boli kontrolovanému poskytnuté finančné prostriedky na dodanie tovaru, uskutočnenie stavebných prác alebo poskytnutie služieb z Európskej únie,

Podľa § 139 ods. 1 písm. b) zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení úrad zastaví rozhodnutím konanie o námietkach, ak navrhovateľ vzal späť podané námietky pred vydaním rozhodnutia vo veci samej.

2. Skutkový stav zistený žalovaným bol nasledujúci:

A) žalobca doručil dňa 13.02.2014 námietky žalobcu ako záujemcu smerujúcich proti podmienkam uvedeným v oznámení o vyhlásení verejného obstarávania,

B) žalobca doručil dňa 20.06.2014 námietky žalobcu ako vedúceho člena Združenia „Metrostav SVK a.s. - Metrostav a.s. - SNG“ smerujúcich proti jeho vylúčeniu z užšej súťaže a

C) spoločnosť INGSTEEL doručila dňa 20.06.2014 námietky Združenia INGSTEEL&ViOn smerujúcich proti jeho vylúčeniu z užšej súťaže.

3. Konanie o námietkach začalo v zmysle § 138 ods. 3 písm. a) zák. č. 25/2006 Z.z. dňa 13.10.2014. Obstarávateľ doručil dňa 24.10.2014 žalovanému vyjadrenie k námietkam a kompletnú dokumentáciu týkajúcu sa predmetného verejného obstarávania.

Medzičasom, listami zo 16.09.2014 (doručené toho istého dňa - čl. 9) vzal žalobca podľa žalovaného námietky [uvedené pod písm. A) a B)] pred vydaním rozhodnutia vo veci samej späť. Listom zo dňa 29.09.2014, doručeným žalovanému dňa 30.09.2014, spoločnosť INGSTEEL vzala podané námietky [uvedené pod písm. C)] pred vydaním rozhodnutia vo veci samej späť.

Podľa § 138 ods. 3 písm. a) zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení konanie o námietkach sa vykoná osobitne k námietkam doručeným pred otváraním častí ponúk označených ako "Kritériá" a k námietkam doručeným po otváraní častí ponúk označených ako "Kritériá"; ustanovenie odseku 21 tým nie je dotknuté. Konanie o námietkach začne ak ide o námietky doručené pred otváraním častí ponúk, označených ako "Kritériá", jedenásty deň odo dňa doručenia informácie podľa § 136 ods. 9 písm. a), ak dochádza k výberu záujemcov, alebo jedenásty deň odo dňa doručenia informácie podľa § 136 ods. 9 písm. b) alebo c) podľa toho, ktorá skutočnosť nastane neskôr.

Podľa § 136 ods. 9 písm. a) a b) zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení platí, že ak ide o zákazku, pri ktorej môže podať námietky aj iná osoba, než orgán štátnej správy podľa § 137 ods. 2 písm. b), verejný obstarávateľ, obstarávateľ a osoba podľa § 7 sú povinní zaslať úradu do troch pracovných dní odo dňa, keď sa o tejto skutočnosti dozvedia, písomnú informáciu o tom, že

a) bolo všetkým záujemcom doručené oznámenie o výsledku výberu záujemcov podľa § 52 ods. 1, § 56 ods. 1, § 60 ods. 3, § 82 ods. 1, § 85 ods. 1, § 105 ods. 2 alebo § 108i ods. 1, s uvedením dátumu doručenia, ak dochádza k výberu záujemcov,

b) bolo všetkým uchádzačom, záujemcom a účastníkom, ktorí boli vylúčení, doručené oznámenie o ich vylúčení s uvedením dátumu doručenia oznámenia o vylúčení poslednému vylúčenému uchádzačovi, záujemcovi alebo účastníkovi.

4. S poukazom na ustanovenia § 139 ods. 1 písm. d) a § 138 ods. 20 zák. č. 25/2006 Z.z. žalovaný v napadnutom rozhodnutí odôvodnil, prečo sa časť z kaucie 10.000,-- € vo výške 35% z uhradenej sumy, t.j. 3 500,- € stáva príjmom štátneho rozpočtu a prečo zvyšná časť kaucie vo výške 6.500,- € bude žalobcovi vrátená najneskôr do 30 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti napadnutého rozhodnutia.

II.

Konanie na prvostupňovom správnom súde

5. Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca žalobu z 02.12.2014 (č.l. 1) na Krajský súd v Bratislave.

6. Krajský súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že žalobu je potrebné podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietnuť, nakoľko napadnuté rozhodnutie bolo vydané v medziach zákona a námietky žalobcu neodôvodňovali jeho zrušenie.

7. Po podrobnej rekapitulácii skutkového stavu odvolaciemu súdu známeho z pripojeného administratívneho spisu a citácii dotknutých ustanovení Občianskeho súdneho poriadku a zák. č. 25/2006 Z.z. krajskému súdu z citovaného § 138 ods. 3 zák. č. 25/2006 Z.z. vyplynulo, že konanie o námietkach nezačne doručením námietok žalovanému, ale začne na základe právnej skutočnosti, ktorou je uplynutie času.

V preskúmvanej veci je právnym následkom uplynutia času začatie konania o námietkach podaných žalobcom, konkrétne uplynutím 11. dňa od splnenia informačnej povinnosti žalobcom v zmysle § 136 ods. 9 zák. č. 25/2006 Z.z.

8. Krajský súd sa preto stotožnil s názorom žalovaného, že pri rozhodovaní o vrátení kaucie nie je rozhodujúce, kedy dôjde k späťvzatiu námietok.

V uvedenej súvislosti krajský súd zdôraznil, že žalobca nesprávne posúdil začatie konania až dňa 13.10.2014, t.j. po doručení späťvzatia námietok žalobcu. Rovnaké stanovisko krajský súd zdôraznil k námietke, že vzhľadom na skutočnosť, že konanie o námietkach začal žalovaný bez návrhu, je nutné sporné rozhodnutie v zmysle judikatúry slovenských a českých súdov považovať za nulité.

III.

Odvolanie žalobcu/stanoviská

A)

9. Vo včas podanom odvolaní zo dňa 08.01.2016 (č.l. 37) proti rozsudku prvostupňového súdu žalovaný v súlade s § 205 O.s.p. uviedol nasledujúci dôvod odvolania:

rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 205 ods. 2 písm. f) O.s.p.].

Následne odvolací súd v stručnosti rekapituluje odvolacie námietky žalobcu.

10. Podľa žalobcu:

- krajský súd nesprávne dôvodí, že konanie o námietkach sa odvíja od konania obstarávateľa ako kontrolovaného,

- samotný žalovaný doručil dňa 17. 07. 2014 žalobcovi list označený ako „Oznámenie o nezačatí konania a vrátenie dokumentácie“, pričom tento fakt je známy aj krajskému súdu,

- princípy verejného obstarávania, na ktoré poukazuje krajský súd, sú nie princípmi, ktorými sa má riadiť žalovaný a konanie o námietkach,

- k prideleniu námietok jednotlivým oddeleniam žalovaného neprichádza zrejme behom dňa doručenia námietok,

- listinné späťvzatie námietok by malo mať podľa všetkého a pri zachovaní právnej istoty navrhovateľa účinky fyzického späťvzatia a na takéto podanie by sa malo hľadieť ako keby uskutočnené nebolo, ako aj

- ustanovenie § 171 ods. 7 z návrhu nového zákona o verejnom obstarávaní (ako príloha na č.l. 58 až 144) nasvedčuje argumentom žalobcu.

11. Záverom žalobca požadoval, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil rozsudok krajského súdu a vrátil vec na ďalšie konanie.

B)

12. Z vyjadrenia žalovaného zo dňa 05.02.2016 (č.l. 44) vyplýva, že napadnuté rozhodnutie, ako aj postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu, sú podľa žalovaného zákonné, vecne správne, s čím sa stotožnil aj krajský súd.

Ďalej sa žalovaný podrobne vyjadril k jednotlivým námietkam žalobcu.

13. Najmä zdôraznil osobitnú úpravu konania o námietkach, ktoré má v zmysle § 138 ods. 3 v spojení s § 136 ods. 9 zák. č. 25/2006 Z.z. odlišne vymedzený začiatok konania.

Tiež žalovaný označil námietku žalobcu týkajúcu sa novej právnej úpravy problematiky nezačatia konania o námietkach ako neopodstatnenú a zavádzajúcu, nakoľko týmto žalobca poukazuje na ešte neúčinný právny predpis, t.j. v konaní pred žalovaným neuplatniteľný.

14. Záverom žalovaný navrhol, aby odvolací súd rozsudok krajského súdu potvrdil.

IV.

Právne názory odvolacieho súdu

15. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako odvolací súd (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní podľa § 212 v spojení s § 246c ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte rozsudku tiež „O.s.p.“) ako aj s prihliadnutím na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spoj. s ust. § 250ja ods. 1 O.s.p. odvolanie prípustné, nenariadil vo veci pojednávanie (v zmysle § 250ja ods. 2 v spojení s § 250i ods. 2 O.s.p. a s prihliadnutím na skutočnosť, že preverovanie zákonnosti rozhodnutia o prepadnutí časti zloženej sankcie vyžaduje od správneho súdu konať v rámci úplnej jurisdikcie, tak takýto postup v odvolacom konaní senát vzhľadom na charakter napadnutého rozhodnutia nepovažoval za potrebný) a po neverejnej porade senátu jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch) dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné, pretože odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu je vo výroku vecne správny a vydaný v súlade so zákonom, a preto ho po preskúmaní dôležitosti odvolacích dôvodov postupom uvedeným v § 219 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. potvrdil, a to čiastočne aj z iných dôvodov.

16. Na prvom mieste Najvyšší súd zdôrazňuje, že zákonodarca výkon správneho súdnictva (najmä čl. 46 a čl. 142 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) založil iba na návrhovej slobode účastníka (žalobcu), t.j. zodpovednosti za obranu svojich práv (vigilantibus leges sunt scriptae) v medziach čl. 13 Dohovoru o ochrane základných práv a ľudských slobôd, vybrať si podľa Občianskeho súdneho poriadku z prostriedkov ochrany ten najvhodnejší proti rozhodnutiu či postupu orgánu verejnej správy. Preto správny súd nie je oprávnený do tejto procesnej slobody, t.j. dispozitívne rozhodnutie účastníka konania z úradnej povinnosti meniť alebo ho počas súdneho prieskumu presvedčať o nevhodnosti takto zvoleného prostriedku nápravy.

17. Rovnako Najvyšší súd zdôrazňuje, že predmetom odvolacieho súdneho konania je prieskum vecnej správnosti výroku rozsudku krajského súdu (§ 219 ods. 1 v spojení s § 205 O.s.p.) o nevyhovení žalobe a o jej zamietnutí, preto Najvyšší súd ako súd odvolací primárne v medziach odvolania (viď § 212 ods. 1 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p.) preskúmal rozsudok krajského súdu i súdne konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania preskúmal zákonnosť napadnutého rozhodnutia, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými zrušujúcimi námietkami žalobcu (§ 250j ods. 2 O.s.p.), a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Ďalej zdôrazňuje, že podľa ustálenej súdnej judikatúry (najmä nález Ústavného súdu Slovenskej republiky č.k. II ÚS 127/07-21, alebo rozhodnutia Najvyššieho súdu sp.zn. 6 Sžo 84/2007, sp.zn. 6 Sžo 98/2008, sp.zn. 1 Sžo 33/2008, sp.zn. 2 Sžo 5/2009 či sp.zn. 8 Sžo 547/2009) nie je úlohou súdu pri výkone správneho súdnictva nahradzovať činnosť správnych orgánov, ale len preskúmať zákonnosť ich postupov a rozhodnutí, teda to, či oprávnené a príslušné správne orgány pri riešení konkrétnych otázok vymedzených žalobou rešpektovali príslušné hmotnoprávne a procesnoprávne predpisy. Preto

odvolaciemu súdu neprislúcha ani takto vymedzený rámec prieskumu rozšíriť aj na iné rozhodnutia, hoci s prv menovaným sú tesne zviazané nielen dôsledkami ale aj účastníkmi.

18. V takto vymedzenom rámci prieskumu a po preverení riadnosti podmienok vykonávania súdneho prieskumu rozhodnutí správneho orgánu (tzn. najmä splnenia podmienok konania a okruhu účastníkov) sa Najvyšší súd stotožňuje so skutkovými závermi krajského súdu v tom rozsahu, ako si ich osvojil zo zistení uvedených žalovaným, ktoré sú obsiahnuté v administratívnom spise. Na druhej strane podstatou súdneho odvolania proti rozsudku krajského súdu ako aj žaloby, ktorou sa žalobca domáha preskúmania napadnutého rozhodnutia, je právna otázka, či podanie a späťvzatie námietok má z hľadiska určenia začatia konania o námietkach všeobecný alebo osobitný vplyv na konanie o námietkach. Práve tento právny rámec aj vymedzuje potrebné medze skutkového zistenia.

19. Žalobca svoje odvolanie oprel o viacero námietok. Najvyšší súd v súvislosti s uvedeným konštatuje, že pokiaľ dôjde k záveru, že už prvé procesné, resp. iné pochybenia žalovaného krajský súd nedostatočne pri kontrole zákonitosti vyhodnotil a ich intenzita naplní zrušovacie dôvody uvedené zákonodarcom v ustanovení § 250j ods. 2 O.s.p., potom preverovanie oprávnenosti ďalších námietok je v zmysle judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva [najmä rozsudok Ruiz Torija v. Španielsko, resp. neskôr Garcia Ruiz v. Španielsko (vo veci č. 30544/96 z 20.01.1999)] nevhodné.

20. Z citovanej judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva vyplýva jasný právny názor, že správny súd nemusí dať detailné odpovede na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale iba na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového), ale aj odvolacieho (ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia), by malo postačovať na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na pravdivý proces.

21. Vzhľadom na vyššie vyslovené názory a v súvislosti s hore položenou otázkou Najvyšší súd po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnou citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v prevažujúcom rozsahu a aby nadbytočne neopakoval pre účastníkov známe fakty prejednávanej veci spolu s právnymi závermi krajského súdu, tak Najvyšší súd sa v svojom odôvodnení následne obmedzí iba na rekapituláciu niektorých vybraných bodov odôvodnenia napadnutého rozsudku a doplnenia svojich odlišných, resp. doplnujúcich zistení a záverov zistených v odvolacom konaní (§ 219 ods. 2 v spoj. s § 246c ods. 1 O.s.p. umožňuje odvolaciemu súdu doplniť odôvodnenie prvostupňového súdu o ďalšie dôvody), najmä vo vzťahu k hore vymedzenej skutkovej/ právnej otázke (viď hore uvedené potvrdenie aj z iných dôvodov).

22. Medzi účastníkmi nie je sporný časový harmonogram úkonov spojených s podaním námietok žalobcom, resp. inými účastníkmi verejného obstarávania. Sporný je iba ich právny účinok.

V tejto súvislosti Najvyšší súd zdôrazňuje osobitosti verejného obstarávania, t.j. proces zadávania rôznych zákaziek, ktorého priebeh je regulovaný najmä zák. č. 25/2006 Z.z., hoci v zmysle § 153 zák. č. 25/2006 Z.z. subsidiárny vplyv zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) nie je z verejného obstarávania celkom vylúčený.

Podľa § 153 ods. 2 zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení na konanie podľa § 138 až 145 sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak, pričom sa nepoužijú § 19, § 23, § 28 až 30, § 32 ods. 1, § 49, § 50, § 60 a § 71 až 80 všeobecného predpisu o správnom konaní.

23. Ďalej musí Najvyšší súd zdôrazniť, že samotné začatie realizácie konkrétneho postupu verejného obstarávania nebráni, aby začalo osobitné konanie podľa zák. č. 25/2006 Z.z., t.j. konanie o námietkach,

čo v preskúmanej veci aj nastalo. Nakoľko v hore uvedenom ustanovení § 153 ods. 2 zák. č. 25/2006 Z.z. všeobecná právna úprava nie je z konania o námietkach výslovne vylúčená, mohla by sa uvedená úprava aj na konanie o námietkach aplikovať, ako to v odvolacej argumentácii aj žalobca naznačuje poukazujúc na dátum podania námietok (18.06.2014), dátum ich späťvzatia (16.09.2014) ako aj začatia konania o námietkach (30.06.2014).

Správne ale žalovaný poukázal, čo si nakoniec aj nepresne osvojil krajský súd, že na uvedené konanie je nutné aplikovať špeciálne ustanovenia (v zmysle právno-aplikačnej zásady „lex specialis derogat lex generali“), t.j. ustanovenie § 138 ods. 3 písm. a) v spojení s § 136 ods. 9 zák. č. 25/2006 Z.z.

24. Z prípisu žalovaného obstarávateľovi zo dňa 30.06.2014 (Výzva na doručenie písomného vyjadrenia k podaným námietkam s uvedením predpokladanej hodnoty zákazky a kompletnej dokumentácie v origináli) pre Najvyšší súd jednoznačne vyplýva, že žalovaný pri aplikácii § 138 ods. 3 písm. a) zák. č. 25/2006 Z.z. (viď dôvod vylúčenia žalobcu podľa § 33 ods. 7 písm. a) zák. č. 25/2006 Z.z.) a s prihliadnutím na list od obstarávateľa označený ako „Informácia týkajúca sa splnenia povinnosti podľa § 136 ods. 9 zákona o verejnom obstarávaní“ určil relevantný dátum začatia konania o námietkach žalobcu na deň 30.06.2014, t.j. ako 11. deň odo dňa doručenia oznámenie všetkým uchádzačom, záujemcom a účastníkom, ktorí boli vylúčení, o ich vylúčení s uvedením dátumu doručenia oznámenia o vylúčení poslednému vylúčenému uchádzačovi, záujemcovi alebo účastníkovi.

25. Preto sa Najvyšší súd stotožňuje so svojou doterajšou rozhodujúcou činnosťou (m.m. rozsudok sp.zn. 1Sžf 105/2005 zo dňa 11. apríla 2017), že hoci na dispozitívny úkon žalobcu je nepochybne nutné nazeráť ako na podnet na začatie konania o námietkach, nakoľko od toho okamihu až po splnenie si notifikačnej povinnosti obstarávateľom v zmysle § 136 ods. 9 zák. č. 25/2006 Z.z. sa začalo konanie „sui generis“ (s prevažujúcim prípravným charakterom majúcim základ v odseku 13 a 14 - vyžiadanie si kompletnej dokumentácie od obstarávateľa, v odseku 19 - zloženie kaucie ako aj v odsekoch 16 až 18 - povinnosť obstarávateľa bezodkladne oznámiť všetkých záujemcov alebo účastníkov s podaním námietok), tak pre stanovenie časového momentu začatia konania o námietkach nie je samotné podanie námietok relevantné, ale relevantná je objektívna právna skutočnosť vyjadrená ako uplynutie 11 dňovej lehoty odo dňa splnenia hore uvedenej notifikačnej povinnosti vo forme doručenia oznámenia o vylúčení posledného záujemcu či účastníka.

26. Zákonodarca s podaním späťvzatia námietok spája najmä rozhodovanie v zmysle § 139 ods. 1 písm. d) zák. č. 25/2006 Z.z., avšak procesnou podmienkou na uplatnenie právomoci v zmysle citovaného ustanovenie žalovaným je existencia konania o námietkach.

Preto musel aj Najvyšší súd argumentáciu žalobcu, že k späťvzatiu námietok malo dôjsť pred samotným začatím konania o námietkach vyhodnotiť ako nekorešpondujúcou s textom zákona.

Podľa § 139 ods. 1 písm. d) zák. č. 25/2006 Z.z. v citovanom znení úrad zastaví rozhodnutím konanie o námietkach, ak navrhovateľ vzal späť podané námietky pred vydaním rozhodnutia vo veci samej.

27. Na základe hore uvedených a odlišných dôvodov Najvyšší súd potvrdil vecnú správnosť výroku rozsudku krajského súdu.

28. Ďalej sa žalovaný nesúhlasne vyjadril k tejto argumentácii krajského súdu (odvolací súd následne cituje):

„K tvrdeniu súdu, že žalovaný musí začať konanie o námietkach aj v prípade ak pred samotným začatím konania o námietkach dôjde k ich späťvzatiu, z dôvodu, že zákon mu neumožňuje žiadnym iným spôsobom zabezpečiť právnu istotu kontrolovaného, v zmysle, aby sa o späťvzatiu námietok dozvedel, uvádzame, že samotný žalovaný doručil dňa 17.07.2014 našej spoločnosti list „Oznámenie o nezačatí konania a vrátenie dokumentácie“, pričom tento fakt je známy aj súdu, nakoľko je obsahom odôvodnenia rozsudku. Domnievame sa, že predmetný list zaslal žalovaný z dôvodu pochybenia v rámci uskutočnenia úkonov pred a po začatí konania o námietkach, pričom však dôrazne poukazujeme na skutočnosť, že zákon o verejnom obstarávaní neumožňuje, ako tvrdí súd vo svojom odôvodnení, žalovanému uskutočňovať iné formy rozhodnutia ako je napríklad opatrenie, uznesenie, resp. v tomto prípade „Oznámenie“ o nezačatí konania o námietkach.“

29. Najvyšší súd tieto odvolacie námietky vyhodnotil podľa ich obsahu v zmysle § 41 ods. 2 v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s prihliadnutím na hore uvedený odvolací dôvod (viď bod č. 9) ako odvolanie proti odôvodneniu rozsudku podané iba proti dôvodom rozsudku, a preto sa k nej v zmysle § 202 ods. 2 O.s.p. nevyjadruje.

Podľa § 202 ods. 2 O.s.p. v citovanom znení odvolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.
V.

30. Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobcom uvádza, že napadnuté rozhodnutie má formálne i obsahové náležitosti rozhodnutia v zmysle § 47 Správneho poriadku v spojení s osobitným správny predpisom. Uvedené rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi zistenými v predchádzajúcich konaniach o tom, že žalobca nespĺňa zákonné podmienky pre vrátenie kaucie v celom rozsahu.

Počas konania Najvyšší súd z dostupných zdrojov nezistil a ani mu nebolo účastníkmi naznačené, resp. nedospel k záveru, že by sa vyskytli prekážky pre konanie z dôvodov neústavnosti alebo potreby výkladu komunitárneho práva aplikovaných právnych predpisov a súvisiacich právnych aktov orgánov Európskej únie, pre ktoré je potrebné konanie prerušiť, poprípade výskyt skoršej judikatúry, od ktorej by sa tento rozsudok odkláňal.

31. Na základe zisteného skutkového stavu, uvedených právnych skutočností, po vyhodnotení námietok žalobcu a stanoviska žalovaného ako aj s prihliadnutím na závery obsiahnuté vo svojej predchádzajúcej rozhodovacej praxi (najmä už citovaný rozsudok Najvyššieho súdu sp.zn. 1Sžf 105/2005 zo dňa 11. apríla 2017) a v ňom uvedených právnych názorov (čl. 1 ods. 1 ústavy), pri ktorých Najvyšší súd nezistil žiaden relevantný dôvod, aby sa od ich obsahu a vyslovených právnych názorov (viď účinky sledované v § 250ja ods. 4 a contrario odsek 7 O.s.p. spolu s čl. 144 ods. 1 ústavy) s prihliadnutím na ústavný princíp právnej istoty odchyľil (napríklad zásadná zmena právneho prostredia, zistenie odlišného skutkového stavu alebo prijatie protichodného zjednocovacieho stanoviska v zmysle záverov judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva v oblasti zjednocovania alebo zamedzovania vydávania protirečivých rozsudkov, najmä vec Zielinsky, Pradal a spol. v. Francúzska republika č. A- 24846/94, 34165/96 až 34173/96, poprípade vec Borovská a Forrai v. Slovenská republika č. A- 48554/10 z 25.11.2014), s čiastočným osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. s oznámením termínu vyhlásenia rozsudku postupom podľa §156 ods. 1 a 3 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku.

32. O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov tohto konania, čo v tomto súdnom prieskume nenastalo.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu n i e j e prípustný opravný prostriedok (§ 246c ods. 1 O.s.p.).